

R O M Â N I A
TRIBUNALUL IALOMIȚA-SECȚIA CIVILĂ
DECIZIA CIVILĂ Nr. 658A
Ședința din camera de consiliu de la 13 Iunie 2017
Compleul compus din:
PREȘEDINTE –
Judecător –
Grefier –

Pe rol judecarea apelului civil formulat de apelanta-pârâtă
BIROU DE MEDIATOR, împotriva sentinței civile nr.174/09.02.2017 pronunțată de
Judecătoria Slobozia, în contradictoriu cu intimatul-reclamant CONSILIUL DE MEDIERE,
având ca obiect

cerere de valoare redusă.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu a răspuns apelanta-pârâtă
Tacea Olimpia, personal, lipsă fiind intimatul-reclamant.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Apelanta-pârâtă depune un set înscrisuri, reprezentând delegație, hotărâri ale
Consiliului de mediere și concluzii scrise.

Întrebată fiind arată că nu are alte cereri de formulat, probe de solicitat sau excepții de
invocat.

Tribunalul ia act că nu mai sunt alte cereri de formulat, probe de solicitat sau excepții
de invocat și acordă cuvântul în susținerea motivelor de apel.

Apelanta-pârâtă solicită admiterea apelului, schimbarea sentinței pronunțată de
Judecătoria Slobozia, și rejudecând solicită respingerea cererii de chemare în judecată
formulată de Consiliul de mediere ca fiind nelegală.

Arată că, instanța de fond, a admis cererea reținând în mod greșit că între părți există
un contract. Menționează că nu a încheiat nici un contract, cu reclamanta, iar din punct de
vedere contabil factura se emite în baza unui contract încheiat între două părți, iar în cazul de
față factura este emisă pe CNP-ul său și nu pe biroul de mediator. Mai mult decât atât, arată
că taxa profesională anuală nu a fost și nu este prevăzută de Legea nr.192/2006 și Hotărârea
de adoptare a statului este contestată.

Dezbaterile declarându-se încheiate cauza a rămas în pronunțare.

După deliberare.

TRIBUNALUL

Cu privire la cauza civilă de față:

Prin cererea înregistrată la Judecătoria Slobozia la 12.04.2017 pârâta a
formulat apel împotriva sentinței civile nr. 174/9.02.2017.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 07.11.2016 sub nr.
6644/312/2016, reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE a chemat în judecată pe pârâta
– BIROU DE MEDIATOR solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care
o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 583,33 lei, reprezentând debit
restant conform facturii nr. 1644, seria CM din data de 22.09.2016

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că la data de 22.09.2016 a fost emisă factura
seria CM nr. 1644, în sumă totală de 583,33 lei sumă ce reprezintă : taxă anuală profesională

pe anul 2015, parțial semestrul I, în valoare de 133,33 lei; taxă anuală profesională pe anul 2015, semestrul II, în valoare de 150,00 lei; taxă anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 300,00 lei.

Se mai menționează că taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, în Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere la art. 9 alin. 1 lit. b), precum și în alte hotărâri ale Consiliului de mediere.

Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, la art. 5 s-a stabilit că „*taxa anuală profesională s-a stabilit în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006.*”

De asemenea, tot prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, la art. 5 s-a stabilit că „*mediatorii înscriși în Tabloul mediatorilor, dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.*”

Se mai relevă că, pârâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare, precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

Legal citată, pârâta nu s-a prezentat la instanță, însă a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, arătând că taxa anuală profesională solicitată de reclamant nu are fundament juridic, ea nefiind stabilită prin lege. Legea menționează doar despre taxa de autorizare, taxă pe care a achitat-o, însă despre cea anuală profesională, nu există niciun articol din lege care să stabilească o astfel de taxă. Cât despre posibilitatea Consiliului de mediere de a stabili taxe, nu există în lege vreun text care să îi confere astfel de competențe. Drepturile și competențele Consiliului de mediere sunt arătate în articolul 20 din lege. Mai mult, până la această dată, nu există adoptat un statut al mediatorului.

Prin urmare, această taxă nu are niciun fundament juridic, fiind instituită abuziv de către Consiliul de mediere, fără ca acest drept să îi fie conferit prin lege.

Judecătoria Slobozia, prin sentința civilă nr.174/9.02.2017 a admis cererea formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE în contradictoriu cu pârâta
-
BIROU DE MEDIATOR.

A obligat pârâta să plătească reclamantului suma de 583,33 lei reprezentând debit restant.

A obligat pârâta să plătească reclamantului suma de 50 de lei, cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând contravaloare taxă judiciară de timbru.

A luat act că pârâta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru a dispune astfel instanța de fond a reținut că în raport de considerentele enunțate că suma pretinsă de reclamantă, reprezintă o creanță certă – existența acesteia rezultând din hotărârile emise de Consiliul de mediere și factura seria CM nr. 1644, în sumă totală de 583,33 lei anexată la dosar și lichidă – în opinia instanței, taxele stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere fiind datorate de către pârâtă în calitatea sa de mediator.

Instanța apreciază că susținerea pârâtei în sensul că taxele pretinse sunt instituite abuziv de către Consiliul de mediere, fără ca acest drept să îi fie conferit prin lege, este neîntemeiată, întrucât, în baza art. art. 17 alin 2 din legea 192 din 2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar în temeiul art. 19 alin. 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor care îl compun.

Se reține de asemenea că potrivit art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere aprobat prin hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Prin urmare, față de dispozițiile legale anterior evocate, instanța consideră că în speță Consiliul de mediere, ca organism central, în exercitarea atribuțiilor sale, poate emite hotărâri prin care să stabilească taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

În ceea ce privește caracterul *exigibil*, instanța reține că s-a împlinit termenul până la care trebuia să efectueze plata pârâta, în conformitate cu prevederile din hotărârile menționate și factura anexată la dosar, condiții în care instanța reține că termenul de plată pentru acest debit era împlinit la data introducerii cererii de chemare în judecată.

Împotriva acestei sentințe a formulat prezentul apel, în termen legal și motivat, pârâta

În apelul său aceasta critică sentința instanței de fond pe care o apreciază ca netemeinică și nelegală taxa anuală profesională solicitată de reclamantă neavând fundament juridic, nefiind un text de lege care să stabilească o astfel de taxă iar Consiliul de mediere nu are competența de a stabili taxe.

Tribunalul, examinând sentința apelată și față de motivele de apel invocate apreciază apelul ca nefondat.

Este cert că pârâta face parte din corpul profesional al mediatorilor, fiind obligată să se conformeze prevederilor legale ce reglementează această profesie.

Astfel, cum corect a reținut instanța de fond, potrivit art.5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, s-a statuat că *se stabilește taxa anuală profesională al cărui quantum este de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006.*

De asemenea, tot prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, la art. 5 s-a prevăzut că *„mediatorii înscriși în Tabloul mediatorilor, dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006, datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.”*

De altfel petenta, ca mediator, avea posibilitatea să solicite în instanță anularea hotărârilor Consiliului de mediere pe care le aprecia ca nelegale.

Ca atare, soluția instanței de fond este temeinică și legală, apelul urmând a fi respins ca nefondat.

Văzând și prevederile art.634 alin.1 pct.4 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondat apelul declarat de reclamanta ... - BIROU DE
MEDIATOR, cu sediul în mun. Slobozia, str. ..., jud. Ialomița,
CIF 32349999, împotriva sentinței civile nr.174/2017 a Judecătoriei Slobozia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 13 Iunie 2017

Președinte

Judecător

Grefier

Red.T.I.
Tehnored. Z.N.
4 ex/22.06.2017
Jud fond